

Sen Kendine İyi Bak

– Cbaştürk · 02 Nisan 2024

Sen mi kapattın kapıyı? Yoksa, rüzgar mı çarptı birden?

Anlayamadım.

Boş bulundum,

İrkildim.

Nasıl da ürperdi içim...

Rüzgarı arkasına almış, kuşlar gibi,

Sessizce süzülüp gittin bir hayâtın eşliğinden.

Rüzgar sustu, zaman durdu sandım o an...

Zile basıp kaçan

Çocuklar gibiydin.

Biraz haşarı,

Biraz ürkek,

Ve biraz da meraklı.

Herkesin duyduğu heyecan

Kendi ruhuncaymış, anladım...

Hayâller ne için vardı!?

Ümitler ne işe yarardı?

Peki ya insan!?

İnsan, ne için yaşardı?...

Ben güneşin hayâline bile,

Bakamazdım ya çıplak gözle!

Dalmışım...

Boş bulundum,

Nasıl da kavruldu içim...

Dayanılmaz sanılan her ne varsa,

Gelip dayandı bir bir,

Alacaklı gibi kapıma.

Borcum borçtu nasılsa, ödedim.

Ve yine öderim her ne bedeli varsa...

İnsan kendisine olan saygısını yitirdiğinde
Onu başkasından ödünç alamazmış.
Ben hiç bir zaman yitirmedim kendime olan saygımı.
Sen de yitirme...

Hangi gözünde umut varsa,
Hep o gözle bak hayâta.
Ve sen kendine iyi bak...

Dön aynaya;
Gördüğün yalnızca sen isen eğer,
Sen kendine iyi bak!

Cemil Baştürk